

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Vicarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

quod non, per *cap. cum in sancta, &c. vestimenta, de consecrat. dist. 1.* ubi dicitur solum debere tangi à personis sacris, tamen per *cap. non licet, primo, & secundo. 23. d.* dicitur posse Acolytum illa tangere, similiter Corporalia, sed solum ante sacrificium, in sacro; Subdiaconum ante & post sacrificium, Diaconum in ipso sacrificio. *Gloss. in dict. cap. Sylvest. in ver. corporaliu, num. 2.* quò fit, constitut. in min. ordinib. citra Acclatati, ea tangere non posse absque peccato, ut patet iuribus allegatis.

VICARIUS.

EPiscopus potest nedum unum, sed plures Vicarios generales in sua civitate, & Diocesi constituere, *cap. quoniam de offic. Ordin. ca. ad hac de offic. Archid. c. 1. de celebrat. Miss. Abb. in repet. §. quia verò, num. 13. de prab. & Anchar. in Cl. 2. num. 2. de rescript. & ibi Abbas n. 2. Selv. tract. de benef. 2. p. 9. 14. num. 7. ver. & si plures, & 4. p. 9. 7. num. 2. ver. secundus, Archid. in c. cum generale, de offic. Vic. libro 6. Rebuff. pract. benef. in for. Vicar. num. 203. & potest taliter eos constituere, quòd alter non dependeat ab altero, & quòd sint æquales; & in solidum, vel quòd sit unus principaliter, etiamsi constituatur alter in alio loco, quia non attenditur generalitas loci, sed commissionis causarum, & sic facerent unum Consistorium cum Episcopo, Sylvest. in ver. Vicarius. §. 4. ver. primum, sicuti in una Ecclesia possunt esse Archidiaconi, & dignitates, Boer. dec. 286. n. 1. Fel in c. eam te, de rescript. facit, l. unica ff. de offic.*

Consul. Hinc sumuntur multa, & primum, quòd quando appellaretur ab istis Vicariis, sic generaliter constitutis, non posset appellari ad Episcopum, *cap. 2. de consuetud. libro 6. cap. Romana, de appellat. eod. libro* sed ad Metropolitanum, & fallit in causis Religionis, seu hæreseos, quia ab Episcopo, vel ejus Vicario generali non appellatur ad Metropolitanum, sed ad Papam, vel ad supremum inquisitionis Senatum. *Penga Com. 31. num. 39. Direct. inquisit. Can. de loc. Theolog. libro 6. c. 4. in princ. cau. dubius, in fine, & ibi gl. in ver. causis, de appell. & ibi Apostillator.*

Secundum, quòd à vicariis foraneis, qui constituuntur per dioceses, verbi gratia, quisquis in terra sua, appellatur vel ad Episcopum suum, vel ad Vicarium generalem eiusdem, *gloss. in Clem. 2. in ver. foraneo, de rescript. d. c. Romana, §. ab Archidiaconis. Marant. 4. par. distinct. §. à num. 13. & infra, & in tul. de appellat. à num. 380. & infra, decil. Rotæ §. de offic. Vicar. in noviss. D. Antoninus 3. p. titul. 19. cap. 10. §. 2. Gem. in c. Roman. versic. oppono secundo, de appell. libro 6. & in cap. 2. versic. glossa super verb. auditorium, de consuetud. libro sexto, ubi hoc extendit in causis omnibus subditorum Episcopi vel eius delegati ipsius Vicarii, nam ab istis appellatur ad ipsum Episcopum, vel ejus officialem, & in ver. quæro an isti foranei dat rationem, quare ab istis appellatur ad Episcopum, quia non habent potestatem ordinariam sed delegatam, *de offic. ordin. libro 6.**

Tertium, quòd licet à sententia diffinitiva

niciva Vicarii generalis non possit appellari ad Episcopum constituentem, Guid. Pap. *questio 436. nu. quadragesimo primo*, tamen potest ab iaterlocutoria, Addit. ad d. decis. ubi dicit sic fuisse decisum in facto, & citat Francum, in *dict. cap. 2. de consuetudine*: immo si Vicarius detulit appellationi, potest Episcopus eam revocare, & rejicere, Phil. Franc. in *cap. dilect. il. 2. num. 45. de appellat.*

Quartum, à collatione beneficii facta à Vicario generali, potest appellari ad Episcopum, *decis. 7. in noviss. eo tit.*

Quintum, à sententia Vicarii generalis potest dici de nullitate, vel per restitutionem in integrum coram suo Episcopo, & è contra, Maranta, *loco citato, num. 383.*

Sextum, à sententia delegati ab Episcopo, cui commisit ipse causam, cum fuerit fortassis allegatus suspectus, potest appellari ad eundem Episcopum, & tunc non ut iudicet, quia etiam esset suspectus, sed ut alteri personæ non suspectæ deleet causam *gloss. in cap. si quis contra clericum, in versi. exequutor, de foro compet. nam a delegato Episcopi non potest appellari ad Metropolitanum, gloss. ibidem, & c. dilecti. num. 3. de appellat. licet Guid. Pap. loco citato, num. 42. dicat, quod etiam ad Metropolitanum, & confirmat hoc ex Ioanne Monacho, & Io. Andr. in *dict. c. Romana.**

Septimum, ab eo, cui Episcopus commisit causam aliquam particularem, vel vices suas, appellatur ad ipsum Episcopum, vel ad ejus Vicarium generalem. *d. decis. 3. citata, & Cardin. in Clem. 2. questio 24. de rescript. Covar. pract. quest.*

*cap. 4. num. 8. concl. 5. hoc tamen fallit, quando Episcopus veller delegare semel aut pluries causas, frustrando Metropolitanam audientiam, & hoc esset in fraudem appellationis, ad superiorem devolvenda; nam tunc non proderit hæc fraus Episcopo, quia posset ad superiorem appellari, omisso delegante Speculatur, in *tit. de appellatio §. 4. num. 6. Ioan. Andre. Gemin. & Franc. in dict. cap. Romana in principio Covar. loco citato ver. his tamen utrunque.* Imò Gemin. loco citato *versio. oppono tertio*, dicit, quòd Archiepiscopus potest proferre sententiam excommunicationis generalem contra eos qui delegarent causas fraudulenter, per *cap. Romana, §. caveant, de sentent. excommun. libro 6. & ista sententia excommunicationis ligaret Episcopum Suffraganeum, sic fraudulenter delegantem, quia Archiepiscopus est iudex ordinarius Suffraganei, Gemin. in *dict. cap. primo, de offic. ordin. libro 6. in princip. sed non potest proferre specialem excommunicationem contra dictum suffraganeum, nisi causa probata: idem Gemin. & Ioan. Andr. ibidem.***

Octavum, quod excommunicato Episcopo, Vicarius non potest exercere jurisdictionem ipsius Episcopi, *cap. Roman. & ibi gl. in ver. ipsi, de offic. Vic. lib. 6. Reb. l. cit. n. 217. Mar. 4. p. d. 5. n. 75. Selva tract. de benef. 2. p. 9. 14. n. 4. vide Abb. in c. 2. n. 6. ut lue pen. & in Clem. 2. n. 7. de rescript. & in Clem. procur. n. 8. de procur. hoc fallit in delegante excommunicato, nam tunc eius deleg. posset exercere jurisdictionem, *gl. in cap. licet, in ult. de offic. delegat.**

Nonum, Vicarius non potest confer-

conferre beneficia sine speciali concessione Episcopi, *capitulo 2. de offic. libro 6.* patet ibi per omnes Scribentes, *Gom. quest. 27. colum. 3. casu 3. de trien. poss. immò, quando Vicarii conferunt beneficia ex hac speciali concessione, debent hoc asserere in Bullis, argum. cap. cum in iure peritus, de offic. deleg. cap. praterea, de dilatio, Rebuff. loco citato, num. 13. Maran. loco citato, num. 59. & ibi Foller. num. 60. & an, & quando collatio beneficii facta per Vicarium det titulum coloratum, vide Caputaqu. decisio, 176. 1. part.*

Decimum, non potest accipere resignationes, nec permutationes beneficiorum sine dicta speciali concessione, *Rebuff. ubi supra, num. 110. Calder. consil. 3. incipiente, A renunciatio, in titu. de renov. Staph. de lit. grat. fol. 120. num. 20. Anchar. in cap. unico, num. 2. d. rer. permut. libro 6.*

Undecimò, nec potest præstare assensum donationibus juris patronatus, sine dicta concessione, *Selva ubi supra, 1. p. q. 14. num. 4. Ratio est, quia hoc est iurisdictionis gratiosa, & non necessaria, prout in cap. unico, de iure patron. libro 6.*

Duodecimum, nec præstare assensum alienationibus bonorum ecclesiasticorum, sine dicta concessione, *Staph. loco citato, Cap. Tolos. quest. 97.*

Decimum tertium, nec præstare assensum donationi, fundationi & ædificationi iuris patronatus, *Selva loco citato 1. p. q. 6. num. ... & 2. p. q. 14. num. 4. Rebuff. loco citato num. 184. sine dicta facultate*

Decimum quartum, Vicarius potest sine speciali facultate instituere præsentarios, *cap. ex frequentibus, de insti. Syl. loco*

citato, in princ. Abb. in cap. auctoritate, dec. Rota 5. de offi. Vic. in novis. Boer. decis. 30. num. 4. quamvis oppositum habeat Rebuff. loco citato num. 126. & 137. & infra, quod etiam potest Capitulum, sede vacante, cap. 1. de insti. l. 6. & an possit Vicarius conferre beneficium existens extra Diocesin, dato quod ad hoc habeat speciale mandatum? Vide in ver. benef. 10. Hostiens. in Summ. tit. ne Sede vacante. §. & in quibusdam, Afflict. in Constit. de Quest. notab. 2. idem Gemin. in cap. quanquam, ver. sed hic querit. de elect. libro 6. & in cap. presenti, ver. sed quid, de offic. leg. eod. lib. ubi assignat rationem, quia conferre est voluntatis, instituere necessitatis.

Decimum quintum, Vicarius Episcopi Generalis præcedit Archiepiscopus, *Staph. de lit. grat. fol. 202. nu. 14. Addit ad decis. Rom. primam, num. 5. de offic. Vic. in novis. Abb. consil. 20. & 22. incipiens, casus sub quo consilium petitur, talis est, ubi concludit, non valere consuetudinem in contrarium, Felin. in Rub. de maso, §. obed. Rebuff. loco citato, num. 1. Roman. sing. 262. fallit quando Vicarius esset Canonicus, vel esset constitutus à Cap. quia tunc sedere debet in suo loco, & non præcedere antiquiores, Rebuff. ubi supra num. 28. Boer. tract. de auct. mag. consil. par. Franc. num. 69 Capyc. decis. 27. etiam si sit constitutus ab Episcopo, & hoc in casibus Canonicorum, & non in aliis: & ratio est, quia Vicarius dicitur in dignitate constitutus, Rebuff. ubi supra, nu. 4. hoc intellige, quando sederet ut simplex Canonicus, nam secus quando sederet ut Vicarius, quia tunc est in primo loco*

loco per Episcopum Caputaq. *decif. 307. num. 6. i. p.* & idem in Episcopo, *ibidem*. sed Navar. *consil. 1. de major. & obed.* dicit valere consuetudinem, ut Archidiaconus, & alii antiquiores in promotione præcedant Vicarium generalem Episcopi, immò ipsum Episcopum, quando interest Capitulo, ut Canonicus, & quod Vicarius Canonicus debeat sedere in loco suo, intellige, ubi consuetudo non est in contrarium, Navar. *loc. citat. cons. 2.*

Decimum sextum, potest dispensare in omnibus irregularitatibus & ex delicto occulto provenientes, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad suorum exterius, similiter ab omnibus casibus reservatis Sedi Apostolicæ occultis absolvere, Concilium Tridentinum *sess. 24. lib. 6. de reform.*

Primum dubium, an possit Vicarius absolvere in crimine hæresis, in foro pœnitentiæ? Et videbatur quod non, quia *Con. ibidem* dicit in fine, non eorum Vicarii, sed ibi *Con.* non intelligit de Vicariis generalibus; sed de pœnitentiariis, qui ab Episcopis constituuntur in Ecclesiis Cathedralibus, Flor. Theol. 4. *Sentent. de confess. fol. 232.* sed hoc cessat hodie, cum etiam hoc sit Episcopis sublatum, per ea, quæ dixi in *vers. absolutio, §. 5.* sed stando juri communi dicti sac. *Con. dico*, quod potest Episcopus hoc specialiter committere suo Vicario, Navar. *con. 1. de consil.*

Secundum dubium, an possit dispensare in irregularitate, non proveniente ex delicto occulto, prout est in iudice condemnante ad pœnam mortis, sive

mutilationis, aut milite interficiente in bello iusto, & videtur quod sic, quia qui concedit maius, & minus concedere videtur, & ubi minor culpa, facilius veniæ impetratio, tamen oppositum est verius, Navar. *cap. 27. num. 134. in fine.*

Tertium dubium, an si quis casu occiderit aliquem, & est occultum, possit dispensare cum eo Episcopus, seu eius Vicarius generalis? Respondetur quod sic, primò, quia Concilium solum loquitur de homicidio voluntario, sed non de casuali, ubi interveniret aliqua culpa, sive mortalis, sive venialis, quia delictum utrumque sonat, juxta illud Psalm. *Delicta quis intelligit*, ut non adhibita diligentia, vel in clerico exercente sibi actum illicitum, quia si esset mere casualis, ibi non esset nec irregularitas, Navar. *loc. citato num. 220. notab. 3. in fine*, Armil. in *ver. irregularitas, num. 13.* Caiet. in *Summ. in ver. irregularitas.*

Quartum dubium, an cum ordinato ante ætatem legitimam, hoc sciente, exercente ordinem, quo fit irregularis, possit Episcopus, vel eius Vicarius generalis dispensare? Respondetur affirmative, quia est irregularitas, cum delicto, cætera huius generis de dispensatione, vide in *ver. dimissoria, §. 4.* & hoc intelligendum est de Vicario generali habente specialem auctoritatem.

Quintum dubium, an possit dispensare cum eo, qui contraxit irregularitatem cum delicto occulto, excepta, &c. & is est alterius diocesis, & videtur quod non, quia *Con. loco cit.* dicit, delinquentes quoscunque sibi subditos in diocesi sua; ergo non potest cum suis non sub-

Kkk dit,

ditis dispensare: tamen mihi videtur oppositam verius, salvo meliori iudicio, & dico, quod si aliquis contraxit irregularitatem, em: prout sup. Neap. quod posset cum eo dispensari ab Archiepiscopo Mediolanensi, vel ejus Vicario generali Mediolanensi, supposito quod ille irregularis sit Neapolitanus: & Neapoli contraxerit irregularitatem. Ratio est prima, quia si hoc valet in confessione peccatorum, prout dixi *superius in ver. Confessio*, multo magis in hoc secundo, ex doctrina Caiet. *in opusculo. tomo 2. in quaesito. an Sacramenti penitentiae minister possit esse Sacerdos absque jurisdictione, & ibi in corpore concludit duplicem esse auctoritatem, sive jurisdictionem, unam ordinariam, sive coactivam, sub qua ordinariè, & coactivè quis subditur suo praelato, aliam delegatam, seu voluntariam, sub qua quis se voluntariè submittit, & exemplificat in Papa, ibi bidem in responsione ad primum. Sic dico, quando quis Diocesanus possit dispensare super irregularitate, vel absolvere super aliquibus occultis, Sedi Apostolicae reservatis, à suo Episcopo, vel ejus Vicario, hoc facit coactivè, quia ei coactiva jurisdictione subditur: quando verò aliquis alienae Diocesis hoc petit, dico, quod est jurisdictio voluntaria, & sufficit & voluit hoc annuere sac. Conc. quando dixit, *quosunque subditos*, & non subditos simpliciter, quia subjectio aliqua est coactiva, aliqua voluntaria, & dat exemplum in iudicio arbitratorum, à partentantum potestatem habentium, facit *cap. statutum, §. in nullo de rescript. lib. 2. ubi de consensu partium prorogatur**

jurisdictione, *c. P. & G. de offic. deleg. Navar. c. 27. num. 255. notab. 6. ubi dicit posse Confessarium ex consuetudine sic introducta, absolvere confessum à peccati, ubicunque commissis, etiam reservatis Episcopi, si ad id habeat potestatem, & dicit se nunquam vidisse Confessarium hanc potestatem habentem remittere quem ad Episcopum alterius Episcopatus, ergo si hoc potest confessarius, multo magis Vicarius, vel Episcopus, idem confirmat *Gemin. in cap. 2. §. statuto. num. 60. de con. libro 6. & cedit praxis, quia ita vidi servari à doctis, iurisque Confessariis, mittentes suos penitentes irretitos hujusmodi vinculis, ad Episcopum, seu Vicarium loci, ubi audiunt confessiones, quamvis penitentes sint alterius Diocesis, similiter sic, de illo, qui est alterius territorij, & contraxit irregularitatem: nam possunt dispensari ab Episcopo illius Diocesis, ubi reperiuntur, & ubi illam contraxere; licet ad hoc posset dici, quod ratione delicti sortiantur forum, *cap. fin. de foro comp. sed hoc quamvis sit verum in foro exteriori, non tamen valet in foro conscientiae, Covar. pract. questio c. 11. num. 4. ver. primum, gloss. in cap. placuit, il. 19. qu. 1. facit quod notat Anch. in t. ea qua. n. 2. do reg. libro 6. vide Navar. in consil. 31. de pen. & remiss. ubi hoc admittit in persona exempta, imò etiam videtur dubitare universaliter, & consilio 48. num. 12. ver. ad quintum, dicit, quod potest Episcopus absolvere excommunicatum advenam, quia per submissionem, qua in jurisdictionem illius se submisit, quaerit dictam absolutionem, & consilio 56.***

¶ 7. dicit, laicos ratione submissio-
nis posse se submittere iurisdictioni ju-
dicis ecclesiastici, ubi non obstat aliqua
lex in contrarium, & ratio rationis est:
nam quisque potest renunciare foro suo,
modò per hoc non præjudicet superiori
suo, *cap. si diligenti, cum vulgatis iurib. de
foro comp.* Sed in hoc nulli sit præjudici-
um, cum simus in foro poli. Præterea
faciunt, quæ dicit Gem. *in cap. cum Epis-
copus, ver. ex secundo, de offic. ordin. lib. 6.*
ubi habes, quod Prælati potest habere
ordinariam potestatem in aliquos, ratio-
ne delicti, res sita, & contractus, licet a-
libi habeat domicilium, vide *in 2. p. in
ver. subditi, quia potest facere pro multis,
facit Gem. in capit. nuper, in ver. tunc erit,
& gloss. in Clem. quamvis in ver. subditi,
de foro compe.*

Decimum septimum, sequitur quod Vi-
carius etiam posset concedere excom-
municationes illas, quæ monitionib.
præmissis, ad finem revelationis, ut a-
jungunt, aut pro deperditis, seu subtrahis
rebus, fieri solent, quamvis Concil.
Trident. *sess. 25. cap. 3. in princ. de reform.*
videatur id solum concedere Episco-
poco, cum dicat à nemine profus, præ-
terquam ab Episcopo decernantur. Ra-
tio hujus dicti est, quia Vicarius potest ea,
quæ Episcopus quoad iurisdictionem, &
ita declaravit sacr. Congreg. *declar. 12.*
dummodo ipsemet Vicarius magna ma-
turitate causæ cognitionem adhibeat.

Decimum octavum, potest etiam fa-
cere alias excommunicationes, quas po-
test Episcopus. Ratio est, quia faciunt
Consistorium, *Clem. 2. de Resc. & ibi gloss.
& in cap. 2. de consuet. libro 6.*

Decimum nonum, potest ea omnia,
quæ Episcopus quoad iurisdictionalia, si
hoc sibi Episcopus specialiter concesserit,
quoad ea quæ speciali concessione
concedi debent, vel generaliter ea, quæ
generali clausula conceduntur, gloss. &
text. *in cap. 2. de offic. Vicar. libro 6.*

Vigesimum, an, & quando à sententia
Vicar. in criminalib. possit appellari ad E-
piscopum, vide *Marant. 4. par. dist. 5. nu.
16. & de appellat. num. 384. Diaz. in pract.
Crim. Can. cap. 3.*

Vigesimum primum, multa alia copi-
osè circa formam Vicariatus necessaria po-
teris videre in *Rebuff. loc. cit. & Covar.
libro 2. c. 5. num. 8. & 9. var. resol.*

Primum dubium, Episcopus cogitur
tenere Vicarium, c. *inter cetera, & c. quo-
nam, de offic. ordin. & ibi Abb. Selva loco
citato, 1. par. quest. 5. num. 174. Boer. decis.
347. Rebuff. in tit. an plura collat. fir. poss.
num. 16. & quid debeat facere Capitu-
lum circa electionem Vicarij mortuo E-
piscopo, vide superius Capitulum, & sacr.
Congreg. *declarat 304. censuit, quòd va-
cante Sede Episcopali, Vicarius debet
eligi Doctor, alias electio est irrita, &
nulla, imò si Episcopus demortuus re-
liquit Vicarium, quem elegerat, cum non
esset Doctor, Capitulum non debet eum
confirmare, sed alium qui sit Doctor, e-
ligere, ita censuit sacr. Congreg. *declarat
255. in meo: ex quo deducuntur duo. Pri-
mum, quòd Episcopus potest tenere Vi-
carium, non Doctorem. Ratio est, quia
cum ipse Episcopus sit Doctor, ut patet
vulgatis iuribus, sufficit, quidquid sit Vi-
carius. Secundum, quòd hoc debet intel-
ligi, ubi commode fieri potest: nam vi-***

si in multis Episcopatibus Sede vacante in practica, eligi Vicarium, non Doctorem, Surrenti, Compza, Minori, quod posse fieri arbitror, arg. sac. Conc. Trid. *sess. 24. cap. 12. ver. Archidiaconi*, & quia eum sanctus Sede vacante ipsius Episcopatus fuit Reverendæ Camera Apost. ut patet ex Bullis, quis dabit salarium Vicario Doctori? Dices, ad sunt emolumenta, dico, & ibi nulla sunt emolumenta, quia Doctor feret hoc pondus sine mercede? ita censet Navar. *conf. unico, de offi. Vicar.*

Secundum dubium, an Vicarius constitutus à Capitulo Sede vacante, potest revocari ab eodem Capitulo durante dicta vacatione? Respondetur affirmativè? & ita dicit se consuluisse D. Ant. 3. p. tit. 19. §. 2. cap. 10. & hoc ampliatur, etiam si Canonici jurassent, vel promississent sub certa pœna, eum non revocare, *cap. si de procurat. libro 6.* etiam si sine justa causa. D. Ant. loco citato, Selva ubi supra, 3. par. quest. 17. num. 2. prope finem, Rebus *ibidem, num. 193.* & idem dicit in Episcopio, sed dicit ob hoc incurri perjurium, & opus esse absolutione à juramento, Boer. *decif. 347.* ubi multa dicit de Vicario

Tertium dubium, an Episcopi possint committere causas criminales, & omnes alias suo Vicario generali, vel an intelligatur data cum Clausula generali, addita aliqua particulari, prout gloss. *in cap. licet, in ver. committantur, de offi. Vicar. libro 6.* & videtur quod non, per *dictum c. de offi. Vicar. libro 6.* tamen relictis disputationibus conclusio est, quod possit, cum de consuetudine ita hodie observetur:

Covar. *libro 3. cap. 20. n. 4. var. resol. Diaz loco citato*, Confirmatur, per Concil. Trident. *sess. 13. cap. 4.* ubi loquens de actuali degradatione, quæ non imponitur ob grave delictum, tam Episcopum, quam ejus generalem Vicarium hoc posse facere, cum suis requisitis decernit, & sic cessant ea, quæ dicit Maranta 4. p. d. 5. num. 16. quod à causis, in quibus requiritur speciale mandatum, prout criminalibus, beneficalibus, & aliis similibus, posset appellari à Vicario ad Episcopum, tamen propter Capitulum secundum citatum, & propter contrariam consuetudinem, & quia faciunt unum Consistorium, per *per cap. 2. de consuet. libro 6.* aliter concludunt Covar. & Diaz. *loco citato.* & Vicarius habet jurisdictionem ordinariam, Innoc. *in cap. sua nobis, de offi. Vicar.* sed non potest constituere alium Vicarium, Hostient. *in cap. Cleric. de offi. Vic.* Bald. *in Marg. Inn. in ver. Vic.* Host. *in Summ. tit. de offi. Vic. num. 2.*

Quartum dubium, an Vicarius generalis Episcopi possit substituere alium Vicarium? Respondetur quod ex causa ad modicum tempus bene potest, Gloss. *in Clem. ut professores, in ver. locum, de Reg. & gloss. in cap. 1. de offi. Vic. libro 6.* & ibi Apostilla. Fon. Phil. Fran. *decif. Rot. & addit. ibi in noviss. de offi. Vic.* Maranta *loc. cit. num. 22.* Guid. Pap. *questio 374. n. 6.* similiter quando causa esset necessaria, vel quia infirmus, vel causa absentis pro modico tempore, & hoc intellige, si habeat hanc potestatem substituendi, quia secus non posset, Rebus *ff. loc. cit. num. 73.* Anch. *in d. cap. n. 2.*

Quintum dubium, an de causa delega-

ta Episcopo, possit cognoscere suus Vicarius generalis, & e contra. Dic quod non, per ea, quae habet Rebuff. ubi supra, num. 161. & idem hodie de stylo Curiae signaturae solet committi Episcopo & Vicario generali, in haec verba: *Venerab. fratri Episcopo N. & dilecto filio Vicario eius generalis.* Sed hoc ego intelligerem, quando committitur nudum ministerium, vel aliqua causa specialis, ubi eligeretur indultoria personae, cap. si. de offic. deleg. Et si. de off. ord. secus vero, quando Episcopo committeretur causa generaliter, per cap. 11 qui, de prob. nam delegatus a Principe potest subdelegare, li. a iudice, C. de iudic. cap. si. & cap. pastoralis, de offic. deleg. Sylv. in ver. delegatus, §. 8. n. 10. ver. primum. & hoc quando Episcopus cui commissa erat causa, delegasset eam suo Vicario, secus vero non posset cognoscere de ea Vicarius, quia in tantum Vicarius potest cognoscere de causis delegatis suo Episcopo, quatenus vel committitur in solidum, vel alternativè, prout supra, vel sibi ab Episcopo subdelegetur, prout patet iuribus vulgaris, cap. prudentiam, & cap. super quaestione, de offic. deleg.

Sextum dubium, Vicarius quando revocari posset, & ei notificanda sit revocatio, vide Boer. dec. 347. numer. 14. per totum.

Septimum dubium, Vicarius Episcopi an possit esse Clericus conjugatus, etiam non bigamus? Respondet Anchar. in ca. Romana, num. 3. de offic. Vic. car. libro 6. quod non, nec compromissor in causa spirituali, & Abb. in cap. 2. num. 2. de cler. conjug. Sed potest esse Vicarius Episcopi

habentis jurisdictionem, Fel. in cap. 1. n. 6. col. 4. ver. fallit primo, de iud. Zachar. in additio. ad Abbat. litera A. cap. in nova, 16. quaest. 6. Reb. pract. ben. forma Vicaria Archiepiscopi, num. 35.

Octavum dubium, Vicarius potest esse iudex in causa Episcopi, nec quando datur suspectus, eliguntur arbitri, sed de stylo signaturae datur adiunctus. Addit. in decis. Rota, prima de offic. Vicar. in noviss. Fel. in cap. cum venissent, num. 8. de iud. & Bald. ab eo citatus, imò, si Vicarius recusetur ut suspectus, causa suspicionis erit assignanda coram Episcopo, & non coram arbitris. Abb. in ea. super quaestione, de offic. deleg. §. quomodo, & ibi Fel. num. 15.

VISITATIO.

SUMMARIUM.

- 1 A quo fieri debeat.
- 2 Quando.
- 3 Quid visitandum.
- 4 Ad quod se extendat generaliter.
- 5 Quid in ea agendum.
- 6 Quid accipiendum.
- 7 Visitator an habeat iurisdictionem ordinariam, vide c. singulis de statu mon.

Ad primum, relictis aliis, quae erant de iure antiquo, à tribus personis posse fieri visitationem, ab Episcopo per se ipsam, vel per Vicarium generalem, vel per deputandum in visitatione, Con. Trident. sess. 24. cap. 4. de reform. & sub nomine Episcopi intelliguntur omnes habentes ordinariam jurisdictionem in aliquos